

על ידו הכתב וכו' מכל מקום היה עזרא מאנשי כנסת הגדולה שהם התחילו לפשט התורה שבעל פה שאמרו (אבות א, א) עשו סיג לתורה והעמידו תלמידים רבים. ושבת שהוא גם כן נגד מדת מלכות מלכות פה תורה שבעל פה קרינו לה הזמן בו לתקן האכילת שיהיה בקדושה:

והיינו קליפת עשו דכתיב (עובדיה א, יח) והיה בית עשו לקש שהוא חבן. ומזן הוא קליפת ישמעאל. ועל זה נאמר (איוב ל"ג, כ"א) ורוח עברה ותטהרם דטהרה הוא היפך קליפת ישמעאל שהוא טומאה. ורוח היינו בחינת תורה שבעל פה שהוא רוח מקודש דלעילא (זהו ח"ג ס"א) ותטהרם כמו שנאמר (קהלת א, יח) כי ברוח חכמה רוב כעס שהרוב חכמה בא לתקן הרוב כעס. וזה האות ה' מחסה שמונה על מדת מלכות פה תורה שבעל פה וקרינו חסה כלל דעשרין ותין אתון כמ"ש בזה"ק. והיינו כמו שהיה האור הראשון קודם שנגנו שהיה הכל כלול בתורה שבכתב חמש פעמים אורה כנגד חמישה חומשי תורה כמו שאמרו בבראשית וכו' (ג, ה) ואלמלא חטאו ישראל לא ניתן להם אלא חמישה חומשי תורה (נדרים כ"ב) והיינו שהיה הכל כלול בהם ואז היה המאמר יהי אור מאמר שני שהוא חכמה היינו שיש בו הכרה ותפיסה. אך לאחר כך נגנו אור הראשון ולכן חשבו בזה"ק (ח"ג י"א) יהי אור למאמר ראשון (כמו שנבאר כמה פעמים).

וזהו שאומרים אחר כך ושולחן עם נהמא בצפונא וכו' מוכיחין בלשון שולחן שהוא בלשון הקודש שמרמז על תורה שבכתב וכאן אומרים בפתורא בלשון תרגום שהוא אחוריים דלשון הקודש שמרמז על תורה שבעל פה ועיקר התיסודות תורה שבעל פה היה בבבל כמו שאמרו (סוכה כ, ע"ה) עזרא מבבל יסדה וכו' הלל הבבלי וכו' רבי חייא ובניו יסדוה ועיקר התחדשות הוא בתורה שבעל פה דתורה שבכתב מניחם וספורים אותיותיה. לכן אומרים בפתורא חזתא בלשון תרגום. ועזרא אף שהיה שורשו גם בתורה שבכתב כמו שאמרו (בבא בתרא ט"ו) עזרא כתב ספר וחס של דברי הימים. ואיתא (סנהדרין כ"א) ראוי היה עזרא שתתן תורה על ידו לישראל וכו' נשתנה

חקל תפוחין בפתורא חזתא לאמשכא רוחא קדישא מעילא.

וכן אמר שם בבלעם שהיה מסדר פתורא לסיטרא אחרא דאזיל בחי קדושה כקוף בחר בני נשא שבלעם גם כן היה מזכיר שם הו"ה שהיה עושה עצמו כמאמין בשם הו"ה והיה מסדר פתורא לסיטרא אחרא דכתיב (ישעיה ס"ה, י"א) העורכים לגד שולחן כמ"ש בזה"ק (פרשה זו קצ"ב). וכמו דבקדושה מומזין לקדושת חקל תפוחין בחינת שדה אשר ברכו ה' על ידי פתורא לאמשכא רוחא קדישא מעילא לתתא כן בקליפת רצה להמשיך על ידי פתורא לשדה. וכמ"ש בזה"ק (ח"א קצ"ב) אית שדה דכל ברכאן וקדושתין שריין כמה דאת אמר (בראשית כ"ז) כריח שדה אשר ברכו ה' ואית שדה דכל חירוב ומסאבו ושיצאה וקטולין וקרבין ביה שריין וכו'. ולזה רצה בלעם להמשיך מעילא מראש הקליפה על ידי פתורא לסיטרא אחרא.

וכזה שאומרים בפתורא חזתא כי בכל שבת יש קדושה חדשה כיון שנקראה כלה וכלה הוא רק שבעה ימים מכלל שבכל שבת יש קדושה חדשה כמו שאומרים ברם אנפין חזתין ורוחין עם נפשין והיינו שבכל שבת משיג הישראל נשמה יתירה חדשה. ורוחין עם נפשין הוא ממדה אחרונה וכו' שנאמר (בראשית א, כ"ד) תוצא הארץ נפש חיה הארץ הוא מדת מלכות דמינה פרחין נפשין כמ"ש בזה"ק (ח"ג ל"ט) וכן הרה הוא משם ממדת כל וכמ"ש (זהו ח"ג קצ"ב) ויתרון ארץ בכל הוא האי כל איהו רוח להאי גוף והיינו הנפש. ותיקון לאכילה שיהיה בקדושה הוא על ידי מדה זו מלכות פה תורה שבעל פה קרינו לה וכמ"ש בזה"ק (פרשה זו קצ"ב) חמינ בשבטים דלית בהו ח"ט ובה אית ח"ט וקרינו חסה והיינו שיש בה אותיות ח"ט שהם מין ותבן כמ"ש בזה"ק אחר כך

[ה] נזמין לה השתא בפתורא חזתא.

בוזה"ק פרשה זו (קצ"ב) ועשית שולחן וגו' ונתת על השולחן וגו' כל אינון מאני קודשא כפי קודשא בריך הוא למעבד קמיה לאמשכא רוחא קדישא מעילא לתתא. דהמשכת רוח מקודש עילאה הוא על ידי תיקון פתורא שבמקדש. ושולחן על סעודות שבת הוא כעין שולחן שבמקדש כמו שאומרים אחר כך אסדר לדרומא מנתא דסתומא ושולחן עם נהמא בצפונא ארשין על דרך שאמרו (יומא כ"א) שולחן בצפון ומורה בדרום שהוא במקדש. וכן בשבת שהוא פריסת סוכת שלום עלינו כמו בבית המקדש או השולחן הוא גם כן בבחינת השולחן שהיה במקדש דאיתא בזה"ק (ח"ב קצ"ד) בני ההוא לחם מונא דהו לקטו כהנא אתברכו כל מונא ומונא דאכלי ושתאן דלא לקטרגא בהו יצר הרע וכו' שהועיל לכל אכילת הכהנים שיהיה בקדושה. וכן מעיל אכילת שבת לכל ישראל. וזהו לאמשכא רוחא קדישא מעילא לתתא שזהו על ידי מדה יוסף הצדיק שהוא ההמשכה למדה אחרונה בחינת חקל תפוחין קדישין. והוא נקרא כלכל (ויקרא וכו' ט, א) ותתנפת חופת ר' שמדתו כי כל בשמים ובארץ דמתרגמין דאחיד בשמיא וארעא שמחבר מדת תפארת עם מדת מלכות כנסת ישראל. וכן מצונו אצל יוסף שהאכיל להשבטים סעודת שבת כמו שאמרו (בראשית וכו' צ"ב, ד') וסוכת סבך והכן אין והכן אלא שבת שכוונו היה להכניס שיהיה האכילה בקדושה וזהו לאמשכא רוח קדישא מעילא לתתא. וזה הפירוש נזמין לה היינו לקדושת